

Téli inspekció az elemi iskolák kapujában rongyos gyerekek között

(A Délmagyarország munkatársától.) A Belvárosban a sok bundás, hócipős elemistákat nevelő nők vezetnek az iskolába. A pirosra csipett arcú gyerekek örövendve tapossák a csikorgó havat, néha-néha csúszkálnak is, ha a szigorú nevelőnő megengedi...

A külvárosi iskolák táján egészen más a kép. Rongyosruháju, szakadtcipőjű, kérefagyott arcú gyerekek szaladnak, hogy minél előbb ott legyenek a fűtött iskolában. Legtöbbször nem is reggelizett, mielőtt elindult volna. Meztelen lábuk látszik a cipő szakadt bőrének keresztül. Ruhájukból is kikandikál vézna testük.

A rókusai iskola előtt egyre-másra bukkannak fel ezek a kis külvárosi gyerekek. Egyik az apja karjátában, a másik az anyja nagykendőjébe burkolózva szalad a fagyos úton.

Hét éves az első, akit megszólítottunk:

— Nem fázol?
— Dehogysel Hideg van...
— Miért nem vettél fel nagykabátot? (A gyereken ugyanis csak kiskabát van.)
Csodálkozva néz.
— Mert nincsen...
— Hát nem kaptatok karácsonykor ruhákat?
— Kaptunk, de nekem nem jutott. Sokan vagyunk otthon, a többi gyerekeknek jutott az ajándék...
Cipője olyan hatalmas, hogy nyáron ladiknak használható. Teljesen elvész benne.

Egy másik gyereken viszont óriási zakkó — lötyög. A zsebek a földig érnek.

— Kitől kaptad ezt a kabátot?
— Az apától — feleli a gyerek büszkén.
— Neki olyan sok van?
— Nincs a... csak ez az egy...
— Akkor hogy adhatta neked. Ó miben jár?
— Neki nem kell kabát. Otthon alszik egész nap.

Munkanélküli — teszi hozzá magyarázólag.
A móravárosi elemi iskola előtt még elszomorítottabb a kép. Az egyik gyereken nincs harisnya, csak cipő. Közel 10 fokos hideg van, a gyerek szinte fűle lett tőle.

— Hol hagyta a harisnyáját? — kérdeztük tőle szigorú arccal.

A gyerek megijed, sírva fakad:
— Nekem nincs harisnyám — és szalad be az épülethez, tanulni az ábécét...

Hatalmas csomag közeledik az uccán, csak később derül ki, hogy egy elemista gyereket takar a csomag. Szülei jól felöltöztették. Óriási, hétföldes csizmát húztak a lábára, egy ócska ruhából szabtak házilag télikabátot, de olyan hatalmasra sikerült a szabó-remekmű, hogy a gyerekek csak a piros orrahegye látszik ki belőle. Fején óriási süveg van, amely eltakarja a szemét. A gyerek alig lát, botorkálva baktat az iskola felé. Úgy fest, mint egy falusi éjjeli őr. Társai nevetnek rajta, de ő boldogan és büszkén vonszolja magát, mert legalább nem fázik.

Találkozunk egy idősebb emberrel. Ő meséli.

— Inkább legyen hó és fagy, mert akkor legalább közlekedni lehet. Ősszel, amikor esik az eső, sár és víz itt erre minden. Olyankor tessék errejönni. A szülők a hátukon viszik a gyerekeket az iskolába...

Felsővárosban, a Csongrádi-sugaruti és a Szilléri-sugaruti iskolák előtt is felvonulást tart a nyomor. Munkanélküli apák rongyos gyermekei jönnek egyre-másra. Mindegyik gyerek egy-egy kis hős, aki hideg szobában ébred, éhesen, reggeli nélkül, szinte meztlenül megy az iskolába. Van, akinek női félcipő van a lábán. Másik az ing felett egy férfi mellényt visel, rajta keresztül kötve egy ócska sál „biztosítja” a meleget. De a gyerekek még így is vacog a foga. Ezek a gyerekek nem csúszkálnak, nem hógolyóznak, nem építenek hóembert. Számukra a tél nem örömet, hanem gondot és bajt jelent...

Budapest II.

vételére olcsón
átalakítja készülékét

Kelemen Márton

Kelemen uccán 11. szám

Megvizsgálták az ujszegedi feleséggyilkos elmeállapotát

A törvényszéki orvosszakértők szerint Szalay Illés épelméjű

(A Délmagyarország munkatársától.) Az ujszegedi feleséggyilkos, Szalay Illés hetek óta az ügyészégi fogház lakója. Úgyében még folyik a vizsgálat, de rövidesen befejeződik és attól számított rövid néhány héten belül főtárgyalásra kerül az ügy. Az ügyészség indítványára, tekintettel arra, hogy főbenjáró bűnnel van vádolva, a vizsgálóbíró elrendelte Szalay elmeállapotának megvizsgálását.

A törvényszéki elmeorvosszakértők most készül-

tek el a vizsgálatukkal és azt írásban beterjesztették a vizsgálóbírónak. Az elmeorvosok véleménye szerint Szalay Illésnél beszámíthatóságot kizáró ok nem forog fenn, épelméjű és a bűncselekmény elkövetésének idején sem szenvedett elmebetegségben. Szalay Illés aktái rövidesen átkerülnek az ügyészségre, ahol elkészítik ellene és vadházasjárás ellen a vádiratot.

A város 125 tb. főtisztviselője várja új kinevezését

A polgármester javaslata a főispánnak — „Szükségesnek látszik a revízió”

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi tisztviselők körében jelenleg a tisztületbeli címek sorsa kelti a legnagyobb érdeklődést. Amint nyilvánosságra jutott, január elsejével hatályukat veszítették az összes tb. címek, mert a törvény rendelkezései értelmében az ilyen természetű kinevezések csak addig maradnak érvényben, amíg a közgyűlés tagjainak egy részét újra nem választják, tehát a korábban kinevezett tb. tisztviselők ezt a címüket január elsejével elvesztették és ebben a pillanatban tulajdonképpen

egyetlen tb. tisztviselője sincs a városnak.

Érdeklődünk ebben az ügyben dr. Pálffy József polgármesternél, aki elmondotta, hogy bár a tb. tisztviselők kinevezése a főispán diszkrecionális joga, a főispán azonban, aki mindig nagy gonddal ügyel arra, hogy a lehető legalkotmányosabb szellemben intézze törvényhatóságának ügyeit, ezt a kérdést sem kívánja úgy elintézni, hogy előbb meg ne hallgassa az autonómia első tisztviselőjének, a polgármesternek a véleményét. A főispán ezért a polgármestert kérte fel arra, hogy állítsa össze a tb. tisztviselők teljes névsorát és azután

tegyen előterjesztést az új kinevezésekre.

— A kimutatás elkészült — mondotta a polgármester —, mert hiszen mi magunk is tisztában voltunk azzal, hogy a tb. címek január elsejével megszűnnek. Régebben az volt a szokás és a törvény, hogy az általános tisztújítások alkalmával vagy pedig a főispáni beiktatások alkalmával történtek meg a tisztületbeli kinevezések. Az új törvény szerint most az a helyzet, hogy a régebbi kinevezések automatikusan hatályukat veszítik, amikor a törvényhatósági bizottság egy részének lejár a mandátuma, tehát a tb. kinevezés csak öt évre szól minden esetben. Az összeállított kimutatás szerint

Szegednek nem kevesebb, mint 125 tb. tisztviselője van.

köztük 43 a tisztületbeli főügyészek száma. Kétségtelen, hogy a tb. címek ilyen nagyarányú adományozása sokat leront a kitüntetésnek tekinthető kinevezés értékéből, ezért

szükségesnek látszik a revízió,

bár az is kétségtelen, hogy azoktól a tisztviselőktől, akik hosszabb idő óta viselik és használják tisztületbeli címüket, méltánytalanság lenne ennek a címnek a megvonása.

— Miután a főispán ur alkalmat adott arra, hogy ebben az ügyben javaslatot terjesszünk hozzá — folytatta a polgármester —, azt fogom javasolni, hogy nevezzem ki ismét tb. tisztviselőnek mindenkit, aki eddig is az volt, ha csak időközben a tartásával érdemtelennek nem vált erre a címre. Javaslatom előterjesztése előtt azonban szükséges

több vitás kérdés elintézése. Az új közigazgatási törvény rendelkezései értelmében ugyanis

csakis a fogalmazói karban lehet tisztületbeli tisztviselőket kinevezni

és csakis olyanokat, akik rendelkeznek a kérdéses álláshoz előírt képzettséggel. Ezidőig Szegeden igen sok tisztületbeli kórházi orvos, tisztiorvos, számvéde és mérnök is van, elsősorban tehát azt kell elbírálni, hogy az orvosi, a számvéde és a mérnöki állások, amelyek főiskolai képzéshez vannak kötve, olyanok tekinthetők-e, mint a fogalmazói karban lévő állások, mert új tisztületbeli orvosokat, mérnököket és számvédeket csakis ebben az esetben nevezhet ki a főispán.

Végül kijelentette a polgármester, hogy meggyőződése szerint, ha megtörténnek az új kinevezések, a tb. tisztviselők száma ha nem is lesz több, mint eddig volt, de annyi valószínűleg lesz.

Főbelőtte magát egy 22 éves dorozsmai fiatalember

(A Délmagyarország munkatársától.) Kedden délelőtt Dorozsma hívták a szegedi mentőket egy öngyilkoshoz. Varga Kálmán 22 éves tanuló revolverrel főbelőtte magát. A golyó behatolt a koponyájába és percek alatt halált okozott. A kihívott mentőknek már nem akadt dolguk, a mentőorvos a beállott halált konstatálhatta.

Varga Kálmán halála mély részvétet és megdöbbenést keltett Dorozsmán. A csendőrség megindította a nyomozást annak a megállapítása végett, hogy a fiatalember miért dobta el magát az életet.

Nyilvánosan kivégeztek 40 kínait

London január 8. Mint a Daily Herald jelenti Pekingből. Charbinban negyven kínait állítólagos japánellenes tevékenység miatt „elrettető példának” kivégeztek. A megbilincselteket, akiknek nyakán „Halál a banditákra!” feliratu táblák függtek, teherkocsikon kürtösök és dobosok kíséretében végigvitték a város főbb uccáin, majd az egyik külvárosban sorbaállították és agyonlőtték őket. Aki nem esett el az első sortűzre, a csendőrök szuronyokkal mészárolták le. A sortűz eldördülése előtt az elítélteket ezt kiáltották: „Eljen Kína!”